

Janke Wikholms Krönika

September 2007

Vi ska på turné!

Jag älskar rationella slingor. Att gå den mest effektiva "handlings slingan" i affären innebär att man sparar värdefulla (?) steg jämfört att vimsa fram och tillbaka utifrån köpeslistan. I nästa vecka har jag på måndag möte på Chalmers med produktionsprofessorn Anders Kinnander. Vi ska diskutera om en ny produktionsutbildning. Sen styr jag bilen till Borgvik i Värmland för två dagars arbetsmiljökurs (BAM) för Billerud Gruvön AB. Efter det till Falun för en "endagars" arbetsmiljökurs för chefer och skyddsombud på Cederroth International AB. Det företaget rymmer en mängd intressanta och hemkära produkter som Salvequick, och Svinto. Från Falun upp till Luleå för att avsluta en husaffär. Sen på söndag hem för att titta på doktor Glas med Krister Henriksson. Det blir i sanning en perfekt slinga!

Jag tar bilen eftersom jag har en massa kursmaterial. Min snart hundraåriga assistent Boy (Softi terrier) följer med. Han är hellre ensam i bilen än ensam i nya huset. Han saknar sin "sovtrappa" i sekelskiftesvillan som vi flyttade ifrån för snart ett år sedan. Uppskattar vare sig utsikten över vattnet eller möjligheten till att bada här ute på Gåshaga Brygga. Jag köpte för övrigt en badtermometer i veckan. Tänkte införa ny "hälsorutin" i mitt liv! Först cykla testcykel en halvtimme, sen kallbad från bryggan och avslutning med bastu. På helgerna blir det kanske en Guinness till bastun? Igår var vattentemperaturen 12 grader. Målet är ett julbad!

Vad händer i arbetsmiljöarbetet hösten 2007? Det är arbetslinjen som gäller, säger Fredrik. Vi satsar på arbete, säger Maud. Arbete satsar vi på, säger Göran. Vad manne Jan säga? Något om arbete?

Visst har dom rätt. Nog skall man arbeta. Det har varit för enkelt att låta bli. Men kan våra vänner sin Maslow? Jag tvivlar på det. Abraham Harold Maslow var ju den amerikanske psykolog som "frälste världen" med motivationsteorin och behovstrappan. För alla tänkande människor är det uppenbart att samhället och arbetslivet förändrats de senaste 50 åren. Faktum är ju att väldigt många människor idag tycker att deras arbete är nödvändigt men tråkigt. Vårt samhälle har passerat det stadium när alla tog det för självklart att man på grund av sin försörjning kände sig skyldig att arbeta. Inte går det att vrida klockan tillbaka till det läget. Det naturliga är naturligtvis att möta människorna utifrån var de befinner sig. För att uttrycka det enkelt. Det krävs mer för att motivera till arbete idag jämfört förr. Cheferna behöver bättre kunskaper om hur detta görs. Det har dom inte.

Jag vågar påstå att debatten om det s k utanförskapet i förhållande till arbete egentligen döljer ett mycket större problem. Det är att väldigt många människor som dagligen går till jobbet utan att känna att det ger mer än en försörjning. Ett sådant "tänk" kunde man acceptera för 50 förr, men inte idag. Denna mängd människor – enligt statistiken friska och arbetande – utnyttjar naturligtvis alldeles för lite av sin kapacitet. Företagen använder sina "människomaskiner" på ett ineffektivt sätt och tycks förvånansvärt ointresserade av detta.

De arbetslösa / sjuka / förtidspensionerade är den synliga toppen på isberget. Som bekant är toppen på isberget bara en liten del av den totala volymen!

Fortsättning på nästa sida

skicka synpunkter på krönikan till info@jankewikholm.se

läs flera krönikor på www.jankewikholm.se

JANKE
WIKHOLM

Vill vi öka människors benägenhet att arbeta och inte bara att "finnas på" jobbet måste det bli roligare / intressantare att arbeta. Själva arbetet i sig och inte det som finns runt om. Inte blir jobbet roligare om man får tårta på fredag. Inte blir jobbet roligare om man en gång om året får lyssna till en "rolig" stand up eller en välsnord "proffstalare" på Cirkus.

Många lät bli att gå till jobbet / söka jobb eftersom "trycket" saknades. Nu minskar ersättningen och ökar trycket. Det kommer säkert att fungera så att fler i alla fall går till jobbet. Men är det bara detta vi är intresserade av? Ju högre upp på den maslowska utvecklingsstegen vi kommer ju större krav ställer vi på jobbet. Ju högre upp vi kommer desto tydligare blir glappet mellan verklighet och paroller. Jobbet blir inte roligare för att vi pratar om det "goda arbetet". Möjligen blir frustrationen större.

Vet vi vad som skall göras? Självklart vet vi det. Må vara att många psykologer är oense om mycket. Men nog vet man vilka beståndsdelar som skapar ett bra arbete. För de flesta är detta egentligen självklart. Det handlar om bra ledarskap – en stor

bristvara. Det handlar om utveckling i jobbet – tillfredställs idag huvudsakligen genom att byta arbetsgivare. Det handlar om "lagom" arbetsmängd – somliga har för mycket, andra har för lite. Det handlar om att ha kontroll över sin situation – den har snarare minskat än ökat. Det finns många som vet hur ett modernt arbetsliv borde skapas. Sverige var förr ett föregångsland med massor av idéer om detta. Nu när idéerna behövs som mest är det som tystast. De som borde lyssna gör det inte. De som borde prata har fastnat i ett meningslöst försvar för system som parat med ett illa fungerande arbetsliv uppmuntrade till ett icke avsett systemutnyttjande.

Vi vet vad som ska göras. Men ingen bryr sig. Så istället fortsätter det tröttsamma; "Sänk sjukskrivningsersättningen, Sänk A – kassan, Sänk det mesta". På andra sidan hörs motsatta paroller: "Vänta bara, om tre år kommer vi tillbaka och då ska vi återerövra välfärden".

Vem är dummast?

Tycker *Janke Wikholm*

skicka synpunkter på krönikan till info@jankewikholm.se

läs flera krönikor på www.jankewikholm.se

JANKE
WIKHOLM KID